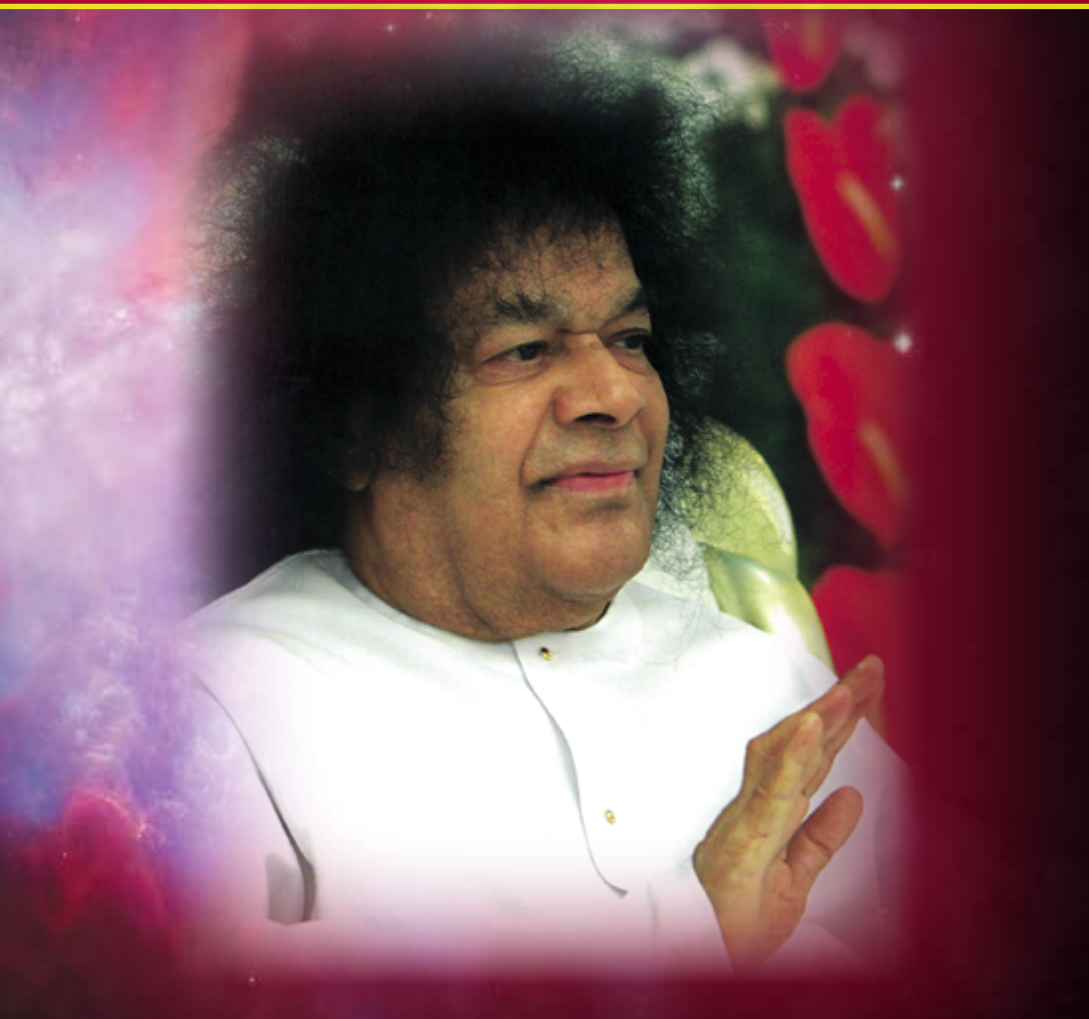

Reka pravičnosti

Sathya Sai Baba

Sathya Sai Baba

*Reka
pravičnosti*

v izvorniku:

*Dharma
vahini*

Ljubljana, 2014

Vsebina

Predgovor.....	1
Kaj je dharm.....	2
Božanskost in posvetnost.....	9
Osnovna napaka.....	17
Moška in ženska narava.....	22
Izobrazba žensk.....	29
Sledite dharmi!.....	35
Gajatri, mati vseh manter.....	41
Obdobje družinskega življenja.....	47
Vsak naj išče duhovno modrost.....	52
Božje bivališče.....	58
Tri dobe.....	65
Templji.....	71
Človek, utemeljen v dharmi.....	78

Predgovor

Članke, zbrane v pričujoči knjižici, je Sathya Sai Baba napisal za mesečnik 'Sanatana Sarati' (Večni kočijaž), ki izhaja v Prašanti Nilajamu. Prevedeni so v angleščino, toda treba je reči, da je izvirni jezik telugu enostavnejši in bolj zveneč. V angleščini je težko izraziti osnovne pojme indijske kulture, kajti angleški jezik je tuj prevajalcu in morda tudi mnogim bralcem. Angleški besednjak ne nudi zadovoljivih in ustreznih izrazov za mnoge besede, ki se uporabljajo v indijskih jezikih. Zato prosim bralca, naj mi oprostí za zlitino nečistoč, ki se je mogoče prikradla v čisto kovino jasnosti Babove teluščine. Ta knjiga je pristni glas božanskega pojava, ki določa moralna pravila in vedenje milijonov današnjih mož in žena in si zato zasluži natančno in predano proučevanje. Bog je oznanil, da se bo spustil med ljudi in vodil človeštvo po pravilni in sveti poti, ko bodo začela moralna pravila šepati in bo človek pozabil na svojo veličastno usodo. Bog je prišel. Vodi vse, ki so sprejeli njegovo vodstvo in kliče tiste, ki so zašli, naj se vrnejo. Babova ljubezen in modrost ne poznata meja, njegova milost ne pozna ovir. On ni strogi nadzornik, njegova skrb za našo blaginjo in pravi napredek je neizmerna. Naj vam ta knjiga razkrije materinsko ljubezen, ki ga je pripravila k pisanju in očetovsko avtoriteto, ki nam je v oporo na vsakem razpotju, modrost učitelja, ki osvetljuje vsako izjavo in Božjo pretanjeno univerzalnost, ki vas vabi, da razvijete svojo osebnost v pomembno orodje služenja.

N. Kasturi,

urednik revije Sanatana Sarati

Kaj je dharna

Človek se mora posvetiti dharmi¹ in biti venomer zaposlen z njo, da bi lahko živel v miru in da bi svetu vladal mir. Samo s pravičnim življenjem lahko človek okusi pravi mir in si pridobi Božjo milost. Dharna je temelj blagostanja človeštva; je večna nespremenljiva resnica. Če dharmi ne uspe spremeniti človeškega življenja, svet zapade v trpljenje in strah in bičajo ga viharji revolucij. Če svetloba dharme ne razsvetli človeških odnosov, človeštvo zagrne noč žalosti.

Bog je posebljenje dharme; Njegovo milost si je moč pridobiti z dharmo. Venomer spodbuja dharmo, jo vzpostavlja in je dharna sama. Slavo dharme glasno razglašajo Vede, sveti spisi (šastre), pripovedi (*Purane*)² in tradicionalne zgodbe ter legende (*itihase*). V svetih spisih različnih religij je dharna vernim pojasnjena v razumljivem jeziku. Dolžnost vsakega človeka je v vsakem trenutku častiti božansko posebljenje pravičnosti, (*Dharma Narajano*). Reka dharmičnega delovanja ne sme nikoli usahnuti. Če njene sveže vode prenehajo teči, bo nedvomno prišlo do katastrofe. Človeštvo je doseglo to stopnjo samo zato, ker dharna, podobno kot reka Sarasvati, teče nevidno, pod zemljo, napaja korenine in polni izvire. Ne samo človeštvo temveč tudi ptice in živali morajo slediti dharmi, da bi bile srečne in da bi živele v udobju in radosti.

¹ dharna – pravilno delovanje, pravičnost, dolžnost, udejanjanje resnice. Dharna je nespremenljiva lastnost stvari – dharna ognja je oddajanje svetlobe in toplote. Dharna ljudi je delovati skladno z Božjimi zakoni in Božjo voljo. (op.prev.)

² Purane – zgodbe o evoluciji in involuciji vesolja, o rodoslovju kraljev, modrecev in polbogov

Da bi na svetu vladala sreča, je torej treba poskrbeti, da bodo vode dharme nenehno in polno tekle. Danes na svetovnem prizorišču besno plešejo katastrofe, saj je pravičnost zanemarjena in je vera v osnove dharmičnega življenja presahnila. Zato mora človek popolnoma razumeti bistvo dharme.

Dharmo dojemamo napačno

Kaj pomeni dharmā? Kaj je njeno bistvo? Ali lahko navaden človek živi srečno in preživi, če sledi dharmi? Povsem naravno je, da ti dvomi begajo človekov um. Razblinjanje teh dvomov je potrebno in celo nujno.

Takoj ko navaden človek sliši besedo dharmā, pomisli, da to pomeni dajanje miloščine, hrane in zatočišča romarjem, biti predan tradicionalnemu poklicu ali obrti, spoštovanje zakonov, razlikovanje med slabim in dobrim, sledenje notranji naravi ali domislicam uma, uresničevanje največjih želja in tako naprej.

Seveda je čisto obličje dharme že zelo dolgo tako onečaščeno, da je ni več mogoče prepoznati. Če lepa polja in gaje zanemarimo, jih kmalu preraste plevel, spremenijo se v brezoblično goščavo in trnovo džunglo. Lepa drevesa posekajo lakomni ljudje in pokrajina se spremeni. Sčasoma se ljudje navadijo na novo stanje in ne opazijo več spremembe, propada. To se je zgodilo tudi z dharmo.

Vsakdo se mora seznaniti s pravili dharme kot jih opisujejo Vede, šastre in Purane. Zaradi nerazumevanja, ki so ga povzročili pomanjkanje razuma, nebrzdana čustva in nečist um, so ta pravila postala neznansko ohlapna in njihova slava grozljivo omadeževana. Tako kot postanejo dežne kaplje, ki padejo iz jasnega modrega neba, obarvane in umazane, ko pristanejo na zemlji, tako so neomikani

tolmači in učenjaki potvorili čisto sporočilo starodavnih modrecev, njihova vzorna sijoča dela in svetel neomadeževan namen njihovih dejanj pa spremenili v grde spake prvotne veličine.

Knjige za otroke vsebujejo ilustracije kot pojasnilo besedila; vendar preveč pozornosti namenjajo podobam, to, kar naj bi ponazarjale, pa pozabijo. Podobno tudi površni in neizobraženi za resnico zamenjujejo obrede, ki naj bi velike resnice samo ponazarjali. Ne zmenijo se za resnico, ki naj bi jo obredi pojasnjevali. Popotniki se za nekaj časa ustavijo v obcestnem počivališču, toda med svojim bivanjem zaradi malomarnosti in napačne uporabe poškodujejo stavbo, v kateri so našli zavetje. Tako tudi neumneži in sprevrženci iznakazijo obličje vedske morale in ves svet zavedejo v prepričanje, da je je njihovo početje v skladu z nauki Ved!

Ko je prišlo do takšnega popačenja dharme, ko so sovražniki Boga oskrunili njeno obličje, se je Gospod odzval pozivu bogov in svetnikov ter rešil svet pred propadom, tako da je znova vzpostavil pravico in resnico na področju dharme in delovanja, torej v idealu in v praksi.

Kdo lahko odpravi sedanjo slepoto? Človek mora pokončati šestkratnega sovražnika, ki ga vodi v propad s silami poželenja, jeze, pohlepa, zablode, napuha in sovraštva. Le tako bo spet vzpostavil dharmo.

Buda in Šankara sta upoštevala dharmo

Vede opisujejo Boga kot dharmo, Buda pa ga je imenoval najvišja modrost (*vidžnana*). V tistih časih nihče ni maral besede Veda. V dobi demona Somake³ si tisti, ki so sledili Vedam, niso upali uporabljati te besede. V smrtnem strahu je takšno vedenje opravičljivo. Kljub temu je Buda

³ Somaka – demon, ki je prepovedal omenjati Boga.

izredno spoštoval Vede in vedno je bil zatopljen v Boga. Pravijo, da je bil Buda ateist, *nastika!* Če je bil Buda nevernik, kdo je potem vernik? Vse njegovo življenje je ena saga o dharmi.

Šankaro⁴ nekateri grajajo, češ da je nasprotoval dharmi in delovanju (karmi). Toda Šankara je nasprotoval samo tisti dharmi in tistemu delovanju, katerega cilj je izpolnitev želja. V resnici je bil velik učitelj, ki je učil o poti dharme in karme, o prizadevanju, ki ga žene želja po razumevanju osnovne resnice.

Šankarovo zvestobo dharmi in delovanju, ki je temeljila na resnici in Budovo vero v bistvo Ved lahko razume le človek, ki je zmožen višjih duhovnih spoznanj. Brez te sposobnosti različne razlage človeka hitro zavedejo na kri-va pota. Človek se v višave lahko povzpne samo po dovolj visoki lestvi.

Na poti dharme

Kdor obvlada svoj ego⁵, premaga sebične želje, uniči živalske čute in nagone ter se odpove naravnemu nagnjenju k istovetenju s telesom, je nedvomno na poti dharme. Zaveda se, da je cilj dharme združitev vala z morjem in jaza z Višjim jazom.

V vseh posvetnih dejavnostih pazite, da ne prekršite pravil spodobnosti in dobrega značaja. Nikar se ne izneverite svojemu notranjemu glasu in v vsakem trenutku bodite pripravljeni upoštevati zapovedi svoje vesti. Pazite na svoje

⁴ Šankaračarja ali Adi Šankara – indijski svetnik, filozof iz 8. stoletja, utemeljitelj filozofije o enosti (advaita vedante), tudi 'prinašalec miru in blagostanja', kar je drugo ime za Šivo.

⁵ Ego po Sai Babovih besedah predstavlja predvsem človekovo zmotno prepričanje, da je ločen posameznik, omejen zgolj na telo, pa tudi negativne lastnosti kot so sebičnost, napuh, sovrašтво, pohlep ... Obvladovati ego pomeni zavedati se svojega božanskega bistva.

korake, da komu ne boste stali na poti. Vedno morate iskati resnico, ki se skriva za vso to bleščavo raznolikostjo. To je vaša edina dolžnost, vaša dharma. Plamteč ogenj modrosti (*džnane*)⁶, ki vas prepriča, da je vse *Brahman*⁷, bo upepelil vse sledove vašega ega in posvetne navezanosti. Naj vas oma mi nektar združitve z vrhovnim *Brahmanom*. To je končni cilj dharme in delovanja, ki ga navdihuje dharma.

“Žrtvujte nevednost (*adžnano*) in ego (*ahamkaro*) na oltarju modrosti in na njem ustoličite dharmo”, sporočajo Vede. Dharmično je vsako nesebično dejanje, ki dušo pripravi na združitev z Naddušo in ki ponese naš pogled bližje k bistvu vseprisotnega *Brahmana*. Vsako takšno dejanje je majhen potoček, ki napaja reko svetosti na njeni poti k morju spoznanja o večnem Absolutu. Vsa vaša dejanja in dejavnosti so obredi čaščenja Vrhovne duše (*paramatme*), ki preveva vesolje. Vse, kar storite v duhu posvetitve in predanosti je del dharme, ki vas vodi k samospoznanju. V indijskem (bharatijskem) načinu življenja je treba vsak trenutek, vsako besedo, misel in dejanje spremeniti v korak na poti k samospoznanju.

Simbolni pomen duhovnih izrazov in dejanj

Starodavne obrede, ki so v skladu s pravilnim delovanjem (*dharmakarme*) je treba razumeti simbolično. V duhovnosti obstaja veliko tehničnih izrazov in vsak od njih ima poseben pomen. Treba jih je razumeti, da lahko pravilno osvojite nauke svetih spisov. Na primer, v starodavnih časih so ljudje med žrtvenimi obredi (*jadžnami*) žrtvovali živali (*pašuje*). Žrtvena žival je samo simbol in ne nebogljen živo bitje, ki ga je treba razmesariti. Žival živi življenje polno

⁶ *džnana* – duhovna modrost ali spoznanje lastne božanskosti (samospoznanje)

⁷ *Brahman* – vse prežemajoče, univerzalno načelo, Absolut, absolutna zavest

odrekanja tudi brez človeka, ki bi končal njeno življenje na žrtveniku! Žival, ki naj bi ji iztrgali drobovje in jo žrtvovali, pomeni nekaj povsem drugega. V duhovnem besednjaku žival predstavlja 'telesno zavest', 'zavest o jazu', in to je treba pokončati. Bog je znan kot Pašupati ali Govinda. Pašupati pomeni gospodar vseh posameznih duš (*dživ*), pri čemer je *pašu* posameznik. Govinda pomeni zaščitnik krav ali posameznih duš, pri čemer je *Go* spet posamezna duša. Čuvanje krav je simbolična Krišnova igra, ki ponazarja njegovo poslanstvo čuvanja ljudi. Sveti spisi imajo globok notranji pomen. Namen dharme je pripraviti posameznika do tega, da opusti navezanost na zunanjo pojavnost in iluzijo, ki jo ta povzroča in da spozna svojo resničnost. Z drugimi besedami, pomaga naj mu pozabiti na to, kar je doslej imel za resnično, zato da se mu razodene njegova prava narava.

Te pomene morajo spoznati tako stari kot mladi. Vzemimo za primer Šivov tempelj. Takoj pred Šivovim kipcem stoji bik Nandi. Pravijo, da je sveti bik upodobljen zato, ker je Šivova jezdna žival. Vendar bik predstavlja posameznika (*dživ*), medtem ko je *lingam* simbol Šive. "Nihče ne sme prečkati prostora med bikom in *lingamom*, med posameznikom in Šivo," pravijo, ker naj bi se zlila v eno. Pravijo, da je treba Šivo videti med Nandijevima rogovoma. Če vprašate, zakaj, vam bodo odgovorili: "To je najsvetejši način zrenja v *lingam*." Vendar globlji pomen tega je: "Šivo je treba videti v posamezniku." Žival (*pašu*) in njen gospodar (*Pašupati*) sta eno, Nandi in Išvara se zlijeta v eno, v Gospodarja vseh posameznih duš (Nandišvaro). To sta zgolj dve besedi za isto bitje. Navezani je Nandi, ko pa se navezani osvobodi, postane Bog (Išvara). Zlijeta se v eno, v Nandišvaro, ki je čaščen in ima pravico do takšnih časti. Ko svojo živalsko naravo, bika (*pasu*), darujete Gospodu vseh bitij (*Pašupatiju*)

in se vaša ločena identiteta razblini, takrat obhajate pravi žrtveni obred. Ta pomen je utonil v pozabo.

Danes so se simbolična dejanja tako spremenila, da jih ni mogoče več prepoznati. To, kar se počne danes se zelo razlikuje od izvirnih načel. Celó najmanjšo podrobnost vsakdanjega življenja je treba prežeti z višjim idealom duhovne izpolnitve. Tako se lahko celo preprosti ljudje korak za korakom približajo cilju. Če ne razlikujete med postopkom in namenom vsakega dejanja in ga kljub temu še vedno izvajate, se spremeni v smešno okostenelo različico. Modrec Prahlada je nekoč dejal: "Ker je težko uničiti ego, je človeku namesto tega lažje ubiti nebogljeno žival. Žrtvovanje živali je odraz nevednosti (*tamogune*), je pot jetništva. Žrtvovanje živali človekovega ega, pa je svet (*satvičen*) žrtveni obred na poti osvoboditve, ki vodi k Bogu."

Tako so se najvišji cilji tistih starodavnih časov spremenili v nesmiselnost današnjih dni! Danes ni več mogoče prepoznati niti ene od starodavnih praks, ki so bile nekoč tako zelo pomembne. Popolnoma so podivjale, veje so pognale v vse smeri. Zdaj drevesa ni več mogoče izrjavati in posaditi novega. Zato je treba že obstoječe drevo obrezati in negovati, da začne rasti naravnost. Nenehno imejte v mislih najvišji cilj in ne dovolite, da bi se razvrednotil v najnižjega.